

Peroral antikoagulasjons- behandling – er INR-verdiene til å stole på?

KORRESPONDANSER

HEIDI EILERTSEN

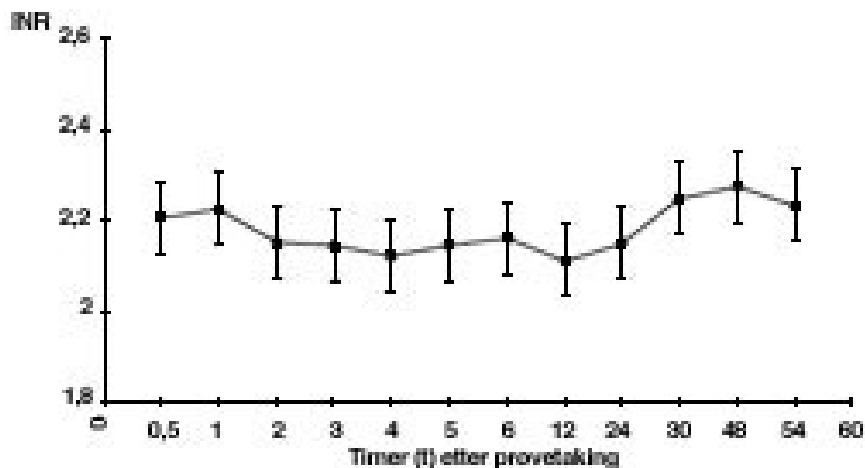
ANITA T. DAGRE

KARI ULVELAND

Holdbarheten på prøver til bestemmelse av TT har vi tidligere omtalt i Tidsskriftet (1). Vi fant da at TT-verdiene varierte med analysetidspunkt etter prøvetaking. Innføringen av INR og overgang til nye analysereagenser aktualiserte problemstillingen, og vi gjennomførte derfor en ny holdbarhetsundersøkelse.

Veneblod fra 37 pasienter som fikk peroral antikoagulasjonsbehandling med warfarin ble tappet i Vacutainer-rør. Prøvene ble analysert i plasma på STA Compact med SPA-reagens fra Stago. Instrumentet var kalibrert med kalibratorer fra Equalis.

Analyseringen ble utført hver time fra 0,5 time til seks timer etter prøvetaking, deretter etter 12 timer, 24 timer, 30 timer, 48 timer og 54 timer etter prøvetaking. Mellom analyseringene ble glassene oppbevart i romtemperatur og lukket med plastkorker.

Figur 1 Endring i INR-verdi, presentert som middelvei ± standardfeil for gjennomsnittet ved lagring av blodprøver fra warfarindoserte pasienter (n = 37). Blod er tappet i Vacutainer-rør og oppbevart i romtemperatur til angitt analysetidspunkt

INR-verdiene hos de 37 pasientene lå i området 1,11 – 3,55, med en middelvei på 2,20. Figur 1 viser endring i INR-verdi presentert som middelvei ± standardfeil for gjennomsnittet ved lagring av blodprøver fra warfarindoserte pasienter. Middelveiene er ikke signifikant forskjellige på 95 %-nivå. Problemet med holdbarhet ser tilsynelatende ut til å være løst ved overgangen til INR. Prøver analysert med SPA-reagens kan analyseres inntil 54 timer etter prøvetaking.

LITTERATUR

1. Eilertsen H, Åsprang AF, Ulveland K, Nerdrum HJ. Peroral antikoagulasjonsbehandling – er TT-verdiene til å stole på? Tidsskr Nor Lægeforen 1998; 118: 1690 – 2.

Publisert: 28. februar 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 10. september 2026.